

ĐỨC CHÚA JÉSUS CHRIST TRONG ĐẠO CAO ĐÀI

Chí Tín

Nhìn bức tượng thờ Ngũ Chi Đại Đạo, theo Tòa Thánh Tây Ninh, chúng ta nhìn thấy đức Chúa Jésus Christ được thờ chung với các vị Tam Giáo tổ sư của Phật giáo, Lão giáo, Nho giáo trên cương vị giáo chủ của Thánh giáo. Vì Đạo Cao Đài chủ trương Vạn Giáo nhứt lý, các tôn giáo trên thế gian đều do một nguồn gốc duy nhứt là đức Thượng Đế Chí Tôn, Chúa Tể Càn Khôn vạn loại.

Thánh giáo Đức Cao Đài Thượng Đế có dạy: *Là vì khi trước Càn vô đắc khán, Khôn vô đắc duyệt*, nhơn loại chưa được văn minh tiến bộ như ngày nay hiện có đủ mọi phương tiện liên lạc giao thông rất mau lẹ dễ dàng, Đức Thượng Đế sai các vì Thiên sứ giáng trần tùy theo trình độ tập quán ngôn ngữ của các dân tộc trên thế giới để mở nhiều mối Đạo hướng dân vi thiện làm lành lánh dữ, thương yêu với nhau trong tình nhơn loại con chung một Đấng Cha Trời để sống cuộc đời an lạc hạnh phúc tại trần gian.

Nhưng vì Thánh giáo bị trở nên phàm giáo vì nhơn tâm canh cải sửa đổi chơn truyền của các đấng Giáo Tổ Nho, Thích, Lão và Gia Tô giáo, khiến cho nhơn loại tranh giành ánh hưởng, tham danh vọng, mê lợi quyền mà tàn sát giết hại lẫn nhau quá khốc liệt qua các chiến tranh giữa các tôn giáo như lịch sử đã chứng minh. Thế nên nhơn loại không còn tin tưởng nơi tôn giáo cứu thế nữa, Đức Chí Tôn Thượng Đế rất

đau lòng,nên mở lòng từ bi thương xót sanh linh,chính mình Ngài giáng trần kỲ ba này,dÙng huyền linh diệu diển bút cơ để mở Đạo hồn thức tỉnh nhơn loại thoát cơn mê muội trầm kha khổ lụy nơi trần gian này.

Mỗi Đạo này là Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ gọi tắt là Đạo Cao Đài vì đấng Giáo Chủ là Thượng Đế tá danh là Cao Đài Tiên Ông:

*"Cao Đài là cái đài cao,
Vượt trên đồi đai đón rào ngăn che"*

Để qui Tam giáo (Nho, Thích, Lão) hiệp Ngũ Chi Đại Đạo là Phật Đạo,Tiên Đạo,Thánh Đạo,Thần Đạo,Nhơn Đạo vào một ngôi nhà Đại Đạo để nhơn loại nhìn chung như anh em một nhà,con một Cha chung Thượng Đế,không còn kỳ thị rẽ chia vì hình thức tôn giáo và màu sắc dân tộc dị đồng nữa,hầu đem lại hòa bình,an lạc hạnh phúc cho nhơn loại bằng sự tái lập đài Thượng Nguon Thánh Đức cho nhơn loại được cộng hưởng hay là một thiên đàng tại thế. Đó là mục đích đức Cao Đài Thượng Đế mở Đạo lần ba này vậy.

Đức Chúa Jésus Christ có sứ mạng trong Đạo Cao Đài là đại diện cho Thánh Đạo trong Ngũ Chi Đại Đạo. Ngài cũng thường giáng cơ trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, khi bằng Pháp văn,khi bằng Việt văn.

Theo Gia Tô giáo,Ngài là Con Một của đức Chúa Trời tức là đức Thượng Đế. Theo Cao Đài giáo là Ngôi Hai của Đức Thượng Đế, phân tách giáng trần,mở Đạo để giác ngộ nhơn loại vào thời Nhị Kỳ Phổ Độ, đồng thời kỲ với đức Thích Ca Mâu Ni bên Ấn Độ, đức Lão Tử và Khổng Tử ở bên Trung Hoa. Ngay từ buổi sơ khai, Đức Cao Đài Thượng ĐẾ có giáng cơ đêm 24 Décembre,Noel năm 1925 như sau:(trong TNHT, trang đầu)

*Muôn kiếp có TA nắm chủ quyền,
Vui lòng tu niệm hưởng ân Thiên,
Đạo mầu rưới khắp noi tràn thế;
Ngàn tuổi muôn tên giữ trọn biển.*

Đêm nay, 24 Décembre, phải vui mừng vì là ngày của Ta xuống trần dạy Đạo bên Thái Tây (Europe). Ta rất vui mừng mà đặc thấy đệ tử kính mến Ta như vậy.

Giờ ngày gần đến, đợi linh nơi Ta....

Vì lý do đó nên người tín đồ Cao Đài rất tôn trọng Gia Tông giáo, không có kỳ thị chia cách, thường thân mật giao tiếp với nhau rất cởi mở ở Việt Nam.

Khi cơ bút còn thạnh hành các Thánh Thất, Thánh Tịnh Cao Đài ở Sài Gòn thường xuyên làm lễ kỷ niệm rất long trọng ngày Đức Chúa Jésus giáng sinh mỗi đêm lễ Noel, như Thánh Thất Minh Tân ở Vĩnh Hội Sài Gòn và Thánh Thất Bàu Sen ở Chợ-lớn. Chúng tôi xin trích đăng để quý vị tòreh lâm.

Huờn Cung Đàn, Tý thời mùng 02 rạng mùng 3 tháng chạp, năm Ất Tỵ (24/12/1965) Lễ Giáng Sinh.

*Phê-Rô giáng bút trước đàn tiền,
Nam Nữ đồng tâm lãnh linh truyền,
Lắng lặng nghiêm trang hầu Giáo Chủ,
Giáng trần chứng lễ rưới ân Thiên.*

Thành tâm tiếp Chúa giáng, thăng.

Tiếp Điển:

THI:

*Thích Nho GIA Lão một đường về,
Chánh tín TÔ bồi thoát muội mê;
Độ thế GIÁO dân tùy mỗi xứ,
Một Trời CHÚ tể khắp tư bờ.*

Giê-Su Kirixitô, Ta chào các hướng đạo Việt Nam, tín đồ của Thượng Đế. Ta lấy làm vui mừng đến chứng lễ Giáng Sinh của Ta ở lòng tốt đẹp của các người và cũng vui mừng nhìn thấy một dân tộc nhỏ đứng lên nói được sự thương yêu, tình nhân loại, trong hòa đồng Đạo Giáo trên thế giới ngày nay và cũng sẽ nói những đám cỏ non sanh ròn rọn, những dòng suối mát trong lành đang lâng lâng chảy. Thiên sứ sẽ mang các cổ xe chở đoàn chiên từ Đông sang Tây, từ Nam sang Bắc, để kêu lên những tiếng vui mừng ngoan ngoãn, dưới sự phát ban công bình của Chúa Trời tức Thượng Đế, mà không còn ai giựt giành cắn xé nhau nữa.

Thượng Đế Cứu Thế sẽ đến với các người, bàn tay lành đã phép màu cho các người được sáng suốt trong luật công bình của Thượng Đế.

Ta muốn nói các Đáng Cứu Thế ngày xưa đã hy sinh với lẽ công bình, thì ngày nay không có khác. Ta hy sinh trong sự công bình của đức Chúa Trời cũng như các hướng đạo Việt Nam đã và sẽ hy sinh trong luật công bình của Trời tức Đấng Cao Đài Cứu Thế ngày nay vậy. Hy sinh để làm sáng tỏ lẽ công bình cho thế gian, cho nhân loại.

Thi Bài :

*Này hướng đạo xuống trần cứu thế,
Nghe Ta phân mọi lẽ công bình,*

*Chúa Trời phép rộng oai linh;
Không riêng mỗi cõi mà tình Cha chung.
Rải ra khắp đại đồng thế giới,
Tình thương yêu gom lại một bầu,
Mỹ, Phi, Úc, Á như Âu;
Cũng nhân, cũng vật, cũng màu nước non.
Lúc yên lặng là cõi linh tánh,
Khi buông lung khôn tránh tội tình,
Phạm điều cấm, mất phép linh;
Mới gây ham muốn bất bình rẽ chia.
Loài người lại hướng về vật chất,
Tình thương yêu chân thật đổi dời;
Háo sanh là đức của Trời;
Công bình là luật trị người thế gian.
Lòng ham muốn lấn đằng chân lý,
Ham muốn thành biến qui Sa Tăng,
Chúa Trời thương xót khôn ngăn;
Khi con phạm luật công bằng của Cha.
Phép màu mới đem ra xử thế,
Hy sinh hầu bảo vệ loài người,
Bao nhiêu thế kỷ đổi dời;
Gương hy sinh để có người hy sinh.
Chính Ta đã hiến mình thọ khổ,
Cho loài người biết chớ công bình,
Dù rằng Giáo Chủ toàn linh;
Cũng do cái luật công bình mà thôi.*

Ta đem thí dụ với các tín đồ Việt Nam:

*Nước Locride có người Hoàng Đế,
Luật công bình xử chế nghiêm minh,*

*Ban ra chỉ dụ triều trình;
Phạm phép móc mắt luật hình không sai.
Tôi phạm trước không ai đâu lạ,
Là con vua sang cả hoàng thân,
Dé-né-cus khó định phân;
Nỗi lòng bất nhẫn trước cân công bình.
Đành lăng lê tự mình móc mắt,
Mắt của mình và mắt của con,
Đôi tròng ủu trước bệ son;
Cho nghiêm phép nước, cho còn tình thương.
Ta là một trong trường nhơn loại,
Cùng thế gian Ta phải gánh gồng,
Thà cam chịu đổ máu hὸng;
Gương hy sinh để nhắc lòng hy sinh.
Hỡi ai đã hiến mình vào Đạo,
Giữa cơ Trời tái tạo dinh hoàng,
Bao nhiêu tội lỗi thế gian;
Một phen thường phạt sảy sàng một phen.
Khắp vũ trụ một đèn chơn lý,
Khắp loài người một thủy nguyên thôi,
Sống trong phép nhiệm của Trời;
Những điều tội phước do noi mình làm.*

Hỡi các tín đồ hành đạo Việt Nam ! Các Đấng Giáo Chủ ngày nay sẽ ban phép lành cho dân tộc và cứu rỗi linh hồn của các người hầu bảo vệ ân oai của Thượng Đế. Hãy nhớ mấy lời Ta dạy. Ban ơn lành chung tất cả. *thăng.*

Thánh Thất Bàu Sen, Ngọ thời 23 tháng 11 Đinh Mùi
(24/12/1967)

Mathieu chào chư Thiên mạng nam nữ. Vâng linh báo
đàn có Thánh Chúa giá lâm. Chào chư liệt vị, *thăng*.

Tiếp diễn :

*Ta đến với một mùa Đông đầy gió rét,
Để hy sinh cứu rỗi cho nhân loài
Ta lại đến trong cơn lửa bồng dầu sôi,
Để cất tiếng từng hồi gọi đàn chiêng lạc lỏng.
Chúa Cứu Thế muôn đời còn mãi sống,
Sống muôn đời và sống mãi muôn đời;
Việt Nam ơi ! Hồng Lạc ơi !
Đấng Thương Ðế, Ðức Cao Ðài đang ngự trị.*

Gia Tô Giáo Chủ - Jésus Christ, Ta chào chư sứ mạng
chào chư hiền nam nữ.

Điển lành của Thượng Ðế vẫn toàn vẹn nơi lòng chư hiền
trên mọi bước đường thế Thiên hoàng Đạo. Miễn lẽ chư hiền
an toạ.

Một lần nữa, đong thiêng lại đến với nhơn loài, tuyết lại rơi
băng giá lạnh lùng, cái rét muốt se da cắt thịt bao trùm cho
nhân loại.

Thêm lần nữa, chư hiền kỷ niệm ngày Ta giáng lâm. Khi
thái dương bừng sáng, Ta lại đến, đến để hành tròn sứ mạng
Thiêng liêng.

Hỡi dân tộc được chọn ! Hỡi dân tộc được thương yêu !
Này chư hiền nam nữ ! Quốc gia này còn tan tác là dân tộc
này chưa vừa ý trong sứ mạng của Thượng Ðế Chí Tôn.

Một hân hạnh lớn lao, một hân diện to tát, chư hiền được
đem ra từ một dân tộc của một quốc gia trong muôn vàn quốc
gia mà Đại Từ Phụ điểm nhuận. Trách vụ cam go chỉ giao cho

người chí khí. Mọi thử thách sẽ định giá cho thành quả của sự vụ mai sau.

Ta nói với chư hiền: Chính sự dày vò của tâm tư,sự nhọc nhằn của thể xác,sự gò ép,sự chết chóc sẽ điểm đạo cho hàng Thiên mạng. Xem gương Ta đi trước mà mạnh bước vượt qua rừng sâu bể khổ. Ta đã đến với nhơn sanh trong đau khổ lạnh lùng,đem thân mình hòa đồng trong băng tuyết,trong gió rét đêm Đông.

Có người bảo chư hiền: không vào tận hang cọp làm sao bắt được cọp con. Ta lại nói: Chỉ có đem mình vào bể khổ mới cứu vớt sự đắm chìm của nhơn loại.

Hãy xem gương Do Thái,lấy đó làm gương cho chư hiền. Không một phần thưởng nào không ban cho đứa khôn ngoan. Không một trách phạt nào không ban cho đứa phản lại ý thành của bồ trên.

Hỡi chư hiền của dân tộc được chọn ! Sứ mạng mà chư hiền được Chí Tôn giao phó, không phải là người vun phân, mà là người gieo giống. Sự quan trọng không phải những điều kiện khởi phát mà là mầm khởi phát.

Có ai bảo cái hoang phế của mùa đông,cái trơ trọi dưới lớp tuyết dày mà bảo rằng không có sự sống,hay cái nguy nga rực rỡ,cái đồ sộ của lâu đài mà bảo rằng không có sự tàn tạ suy vi. Đừng thấy cái cháy bỏng của sa mạc mà bảo rằng sau một cơn mưa,bãi cát chết không là đồng cỏ đầy sinh khí.

Kìa xem quá khứ,hiện tại và tương lai. Có bao giờ Ta ngự trên ngai vàng vua Do Thái.Chính cái ngai vàng David đã vùi chôn về cho David, mà cái tâm tư của nhơn sanh âu vẫn là ngai vàng bất diệt. Hãy noi gương Ta mà hành tròn sứ mạng.

Điều cần nhứt cho người được mệnh danh là Thiên mạng, không phải chỉ biểu tượng hình thể của Đức Chí Tôn tại bến

ngoài, mà chính là phải quyết lòng biểu dương Thiên ý vào ở mọi tùng lớp nhân sinh. Những cái tạm bợ cũng trở về cho tạm bợ,cái bất diệt đều trở về cho bất diệt.

Tất cả mọi sự ở thế gian đều là một phương tiện,một cứu rỗi vô sanh bất diệt cho nhân sinh. Gieo một giống tốt, dầu sớm hay muộn hãy chờ ngày gặt hái không chú trọng vào cái tạm bợ, nhưng mượn cái tạm để thi hành cứu cánh.

Chư hiền hãy dọn mình cho sẵn. Ngày giờ đến đang sửa soạn đến. Cái sống của mùa Xuân đang luân lưu trong mùa đông chết chóc, trong đêm tối âm u là bình minh dọn đường bừng sáng.

Hỡi dân tộc được hiến dâng!. Đừng mê ngủ, đừng say đắm,đừng mơ màng trong bóng tối đêm đông. Hãy bừng tỉnh, hãy đợi chờ ánh xuân quang đến khi không ai ngờ đến....".

Người tín đồ Cao Đài học được những gì noi lời dạy của đức Jésus Christ ?

Theo người Ki Tô giáo, Thánh kinh do 4 vị (1) Thánh tông đồ đầu tiên của đức Ki Tô lập thành,Thánh kinh do đức St-Mathieu viết lại rất đầy đủ,rõ ràng hơn và thể hiện được giáo lý căn bản của Ki Tô giáo. Đó là những lời truyền giảng cho môn sanh của Ngài ở trên núi Sinai ở Trung Đông.

Chúng ta đáng ghi những điểm Ngài dạy về sự làm phước (công quả theo Cao Đài), về việc xét lỗi mình đừng xét lỗi người, về sự khoan dung,tha thứ,v.v...

1.- Về việc làm phước (công quả) Đức Jésus Christ dạy chư môn sanh :

(1) St-Mathieu, Marc, Luc và St-Jean.

2.- Về việc xét người,xét mình :

Đức chúa Jésus Christ dạy môn đồ Ngài:

"Đừng xét xử ai hết,để khỏi bị ai xét xử mình; bởi vì cách thức các con xét xử, các con sẽ bị xét xử như thế và cái phương tiện mà các con sử dụng sẽ được sử dụng trở lại cho các con. Tại sao con thấy cọng rơm trong con mắt của người anh em con mà con không thấy cây đà ở trong con mắt của con ?. Hay cũng như con nói với người anh em: Hãy để tao lấy cọng rơm ra khỏi mắt mày...Khi con có cây đà ở trong mắt con mà con không thấy ?.

Giả đạo đúc ! Con hãy gỡ cây đà ra khỏi con mắt con đã và rồi con sẽ thấy mà lấy cọng rơm ra khỏi con mắt của người anh em con. (Mathieu VI)

Ghi chú : Hãy nghe câu chuyện ném đá.

Chúa Jésus đi ngang qua đám đông đang bu lại liệng đá ào ào vào 1 người đàn bà đang khóc than rên rỉ. Chúa bảo ngừng tay và nói lớn lên: *Các người hãy tự xét coi cả đời mình không có bao giờ làm điều gì lỗi, thì hãy tiếp tục liệng đá vào người này,bằng xét thấy có lỗi thì hãy bỏ đi.Đám đông làm thịnh suy nghĩ rồi từ từ rời xa nơi ấy.*

3.- Hãy thương yêu và cầu nguyện cho kẻ thù:

Đức chúa Ki Tô dạy môn đồ Ngài như sau:

"Con thương đồng bào con và sẽ ghét kẻ thù của con. Nhưng Ta,Ta nói với các con: Hãy thương kẻ thù của các con và hãy cầu nguyện cho những ai hành hạ ngược đãi các con, để các con xứng đáng là con của Cha chúng con đang ở trên Trời, bởi vì Ngài cho mặt Trời soi sáng trên người dữ, cũng như người hiền và Ngài cho mưa tưới xuống cho người ngay

thẳng công bằng cũng như người không ngay thẳng bất chánh.

Nếu các con chỉ thương những người thương các con mà thôi, thì có gì xứng đáng ở các con đâu? Những quan thu thuế (thời La-mã xưa) có làm gì khác hơn đâu? Và nếu các con không tiếp rước người anh em các con, vậy các con có làm gì khác thường đâu? Chính những người ngoại đạo cũng làm y như vậy không khác? Các con hãy trọn lành, như đấng chúa Cha Trời của các con trọn lành vậy.

Ghi chú: Đức Cao Đài Thượng Đế cũng dạy môn sanh của Ngài: *Thầy là Cha của sự Thương Yêu, kẻ nào ghét sự thương yêu là không được gần Thầy và còn cẩn dặn nếu các con không đủ sức thương yêu nhau thì cũng chẳng值得一ghét nhau. Nghe à!*

Như vậy người môn sanh Cao Đài bị cấm không được phép ghét nhau và phải tập cho được sự thương yêu vì Thầy có dạy:

Sự Thương Yêu là chìa khóa mở cửa Tam thập lục Thiên, Cực Lạc thế giới và Bạch Ngọc Kinh. Kẻ nào ghét sự thương yêu, thì chẳng hề qua khỏi cửa luân hồi. (TNHT, Q2, tr.43)

Thầy lại còn dạy: *Các con không thương được kẻ ghét mình thì khó được gần Thầy. Các con muốn gần Thầy, hiệp cùng Thầy, thì bỏ lòng thương ghét, lắp néo thị phi, đoạn dứt nhân quả. Bao nhiêu đó làm cho tánh Đạo các con sáng ngời, các con sẽ hòa giải mọi khó khăn khổ não để hiệp cùng Thầy. (TGST Cơ Quan)*

Con Thầy thì phải giống Thầy. Tục ngữ có câu: *Cha nào con nấy* (*Tel père, tel fils*) những lời dạy của Đức Chúa Jésus

Christ cũng là lập lại những lời đã dạy của đức Thượng Đế Cha Ngài ở trên Trời vậy.

4.- Về đức tánh nhẫn nhục và hy sinh:

Đức chúa Jésus Christ có dạy môn đồ của Ngài về đức tánh nhẫn nhục như sau:

Luật công bình của cựu pháp cho phép lấy mắt trả mắt và lấy răng trả răng để xử phạt. Nhưng Ta,Ta nói với các con đừng có chống đối với kẻ hung dữ. Trái lại, nếu kẻ nào đánh má bên mặt của con, con hãy đưa luôn má bên kia của con cho nó đánh. Nếu có kẻ chống con đòi lấy áo con,con hãy để nó lấy luôn chiếc áo lạnh (manteau)và nếu có kẻ muốn cưỡng ép con làm một ngàn với nó, con hãy làm 2 ngàn. Hãy cho người nào xin con và con không nên ngoảnh mặt nhũng ai muốn mượn tiền con (Mathieu V)

Đức Chúa Jésus Christ quả thật là một thầy truyền giáo cách mạng lớn hơn các vị truyền giáo trước, vì cựu ước cho phép lấy mắt trả mắt,lấy răng trả răng hay là giết người phải đền mạng chịu tội chết để răn trị các dân tộc thời ấy còn man rợ chưa tiến bộ về tâm linh tinh thần.

Lời dạy của đức Jésus Christ không khác nào các đức Giáo Tổ đồng phương đều dạy: *Lấy oán trả oán thì oán không bao giờ dứt, hãy lấy ân trả oán,thì oán mới dứt được, nên Tam Giáo Đạo Tổ đều dạy môn đồ mình mở lòng bác ái, từ bi đối với tha nhân.*

Đức chúa Jésus Christ đặc cái chân lý tối thượng đó trên nền tảng Giáo Lý của Ki Tô giáo bằng chính Ngài nêu gương hạ mình nhẫn nhục và hy sinh mạng sống để bị đóng đinh trên Thánh giá.

5.- Về việc khắc kỷ, chống làm điều tội lỗi.

Đức Jésus Christ dạy môn sanh như sau:

"Nếu con mất mặt của con làm cho con sa vào tội lỗi, hãy móc nó ra và quăng nó xa khỏi con, bởi vì tốt hơn cho con là để một phần của thân thể con chết đi còn hơn là toàn thân con bị quăng vào địa ngục.

Tay mặt của con làm cho con sa vào tội lỗi, hãy chặt nó đi và quăng nó xa khỏi con, bởi vì thà tốt hơn để một phần của tay chân con chết đi còn hơn có một thân thể toàn vẹn bị quăng vào địa ngục".

Theo chúa Jésus, nếu cần phải móc mặt, chặt tay để diệt trừ tội lỗi cũng phải cương quyết hy sinh mà thực hiện vì tội lỗi làm cho con người xa lìa Thượng Đế là Đáng trọn lành. Thà để thể xác bị hành còn hơn để linh hồn không được toàn vẹn, nhơ bẩn, ô-uế vì tội lỗi do nhục thân xúi dục. Nói theo triết lý Á Đông; là người tu hành phải làm chủ lục căn (nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý) mới chế ngự được thát tình (hỉ nộ ái ố ai lạc cụ) làm cho ta phạm tội lỗi phải xa lìa và không về hội hiệp được với Thầy Thượng Đế.

Lời dạy của đức chúa Jésus quá khắc nghiệt, độc đáo thật khó mà thực hành, chỉ có các bậc Giáo Tổ, đại giác nguyên căn mới thực hiện được.

Như vậy cửa Bạch Ngọc Kinh (tức Niết Bàn) mới chịu mở cửa để đón rước người đại hùng đại lực đã đốn tuyệt vạn duyên, để đoạn trừ nghiệp lực trần ai. Thật rất khó khăn vô cùng nhưng vẫn có nhiều người đã đạt đạo trước rồi, Phật Tiên xưa cũng là người phàm như chúng ta.

**Phật là đại giác siêu sanh,
Người là chư Phật sẽ thành tương lai.
(VHTS)**